

Jeugdherinneringen aan de Hazenkamp buurt en het Goffertpark te Nijmegen Periode 1935 – 1985

Auteur René A.M.Martens © 2013

Versie 2.7 140503

E-mail ramhgoc@gmail.com

Onderdelen van deze publicatie zijn verkregen uit archieven en openbare publicaties.

Gaarne ontvangen wij correcties en aanvullingen op deze publicatie.

De parenteel geschiedenis is tevens gepubliceerd op www.genealogieonline.nl.

Historisch overzicht bewoners

Ik ben nog steeds op zoek naar voormalige buurtbewoners uit de periode 1935 – 1985 en stel het op prijs aanvullingen mogelijk met foto's te ontvangen.

René Martens E-mail: ramhgoc@gmail.com

Met herinneringen aan:

1. Inleiding
2. Buurt Weezenlaan – Leeuwstraat – Hazenkampseweg – Bisonstraat – Slotenmaker de Bruïneweg – IJsbeerstraat.
3. De bouw
 1. Aangezicht
 2. Dwarsdoorsnede
 3. Aangezicht rij woningen
 4. Plattegrond
4. De oorlogsjaren en bevrijding
 1. Oorlogsgeweld
 2. Schuilen in Kasteel Heijendael
 3. De volgende dagen
 4. Jaren later
5. Engelse vriendschappen in de oorlog
 1. 49th (West Riding) Infantry Division, The Polar Bears
6. Oorlogsslachtoffer Rudie Vorster
7. St. Antonius RK Jongenschool – lagere school
8. Groenestraat en Lamastraat
9. NSV Nijmeegse Schoolvereniging – lagere school
10. Het Goffertpark
11. Gymnastiekvereniging De Hazenkamp
12. NEC terrein en De Hazenkamp Honkbal
13. Historisch overzicht bewoners
14. Koninginnedag 31 mei: Vuurwerk in de Goffert

Inleiding

Mijn jeugd is onlosmakelijk verbonden aan het Goffertpark. Vanaf mijn geboorte totdat ik trouwde in 1974 heb ik gewoond aan de Weezenlaan 239. De Goffert genoemd naar de voormalige boerderij was mijn speelterrein, evenals het terrein tegenover de huizen aan de Slotenmaker de Buineweg. Hier ploeterden wij in het zand, werd een geïmproviseerde wielervedstrook aangelegd en werd later om de hoek op het terrein van voetbalvereniging N.E.C. honkbal gespeeld.

Goede herinneringen heb ik aan deze tijd, de harmonie, de gezelligheid en aan mijn toenmalige vriendjes Anton Thie, Peter Bellink en Ernie Snabel. Alle drie heb ik uit het oog verloren nadat iedereen ging studeren. Een bijzondere ervaring was mijn vuurwerk ongeluk op 11 jarige leeftijd. Na koninginnedag op 30 april heb ik op de Goffertwei de restanten bij elkaar gesprokkeld en op woensdag in de volgende week proberen aan te steken en dat is gelukt. Alfred Rijnberk en ik zwaar gewond naar het Canisius Ziekenhuis aan de St. Annastraat. Alfred mocht het ziekenhuis na 6 weken verlaten met aan één hand een pink minder. Ik ben nog wekenlang blind gebleven maar kreeg gelukkig het licht terug in mijn linkeroog en later is ook mijn rechteroog gered, wel met beschadigd hoornvlies. 16 augustus 1961 mocht ik eindelijk naar huis, geweldig, maar moest nog wel tien jaar chirurgie tegemoet zien, maar alles bij elkaar ben ik er nog goed vanaf gekomen.

In de zomer was het Goffertbad een centrale ontmoetingsplaats. Ik had er een kunst van gemaakt om de seizoenkaart vol te krijgen door iedere dag even het bad te bezoeken. Omkleeden in de omkleedhokjes, de knop indrukken en je kleding werd keurig opgehangen in de ruimte daarachter. 's Avonds was gingen wij daar later vaak illegaal zwemmen, kleding uit en in je onderbroek of nakie het water in totdat de politie kwam opdagen en dan was het wegwezen.

In de theeschenkerij heb ik nog mijn 1ste communie voorbereid. Ook het Goffertstadion heeft een rijk verleden met Concours Hippique, wielervedstrijden, de jaarlijkse vierdaagse en natuurlijk NEC.

Wij kregen een via Verbeek een grote woning in de Lankforst 20.05, maar na een omweg via Afferden Limburg zijn wij nu alweer zo'n 30 jaar neergestreken in de Weezenhof waar ook onze drie kinderen groot zijn geworden. Het gezin van mijn zoon Jasper woont alweer enige jaren in de Bisonstraat en bezoeken ook weer met hun kinderen de Goffertboerderij met allerlei soorten dieren.

Leuke en trieste verhalen heb ik in deze publicatie opgenomen, evenals een overzicht van de toenmalige bewoners. Heeft u nog leuke anekdotes, laat mij het dan weten.

*Een leuke beschrijving van de Goffert is terug te vinden in:
www.noviomagus.nl/*

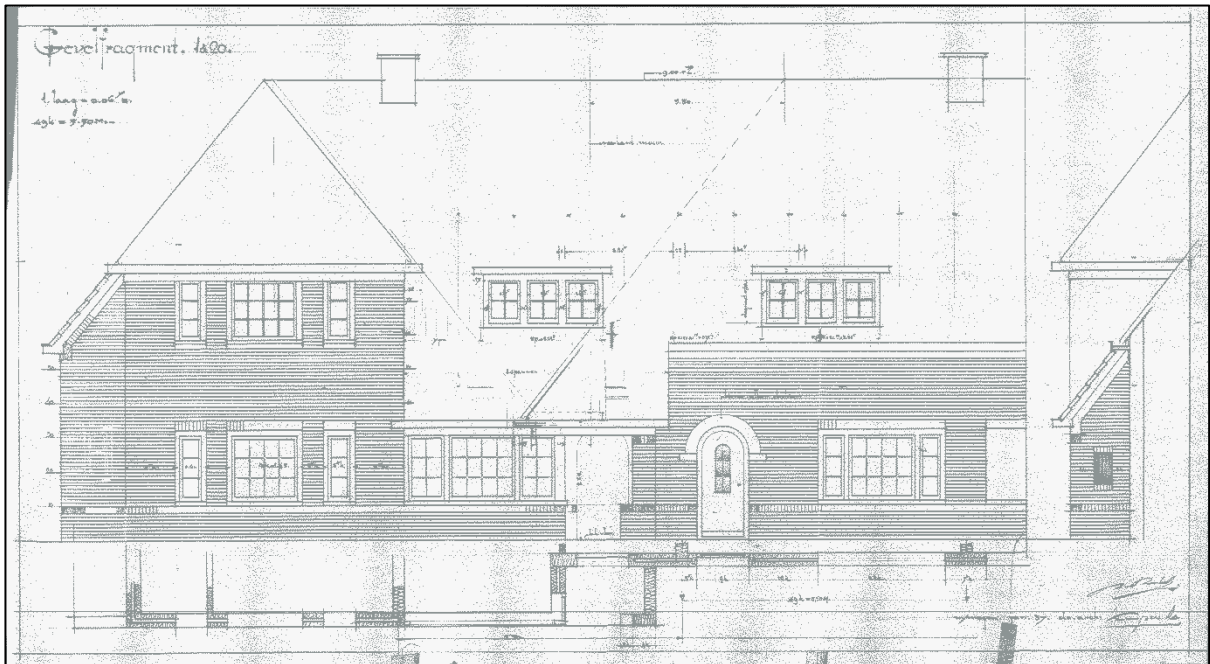
Met deze publicatie kijk ik nog eens terug met dank aan een ieder die een bijdrage daartoe heeft geleverd.

René A.M. Martens

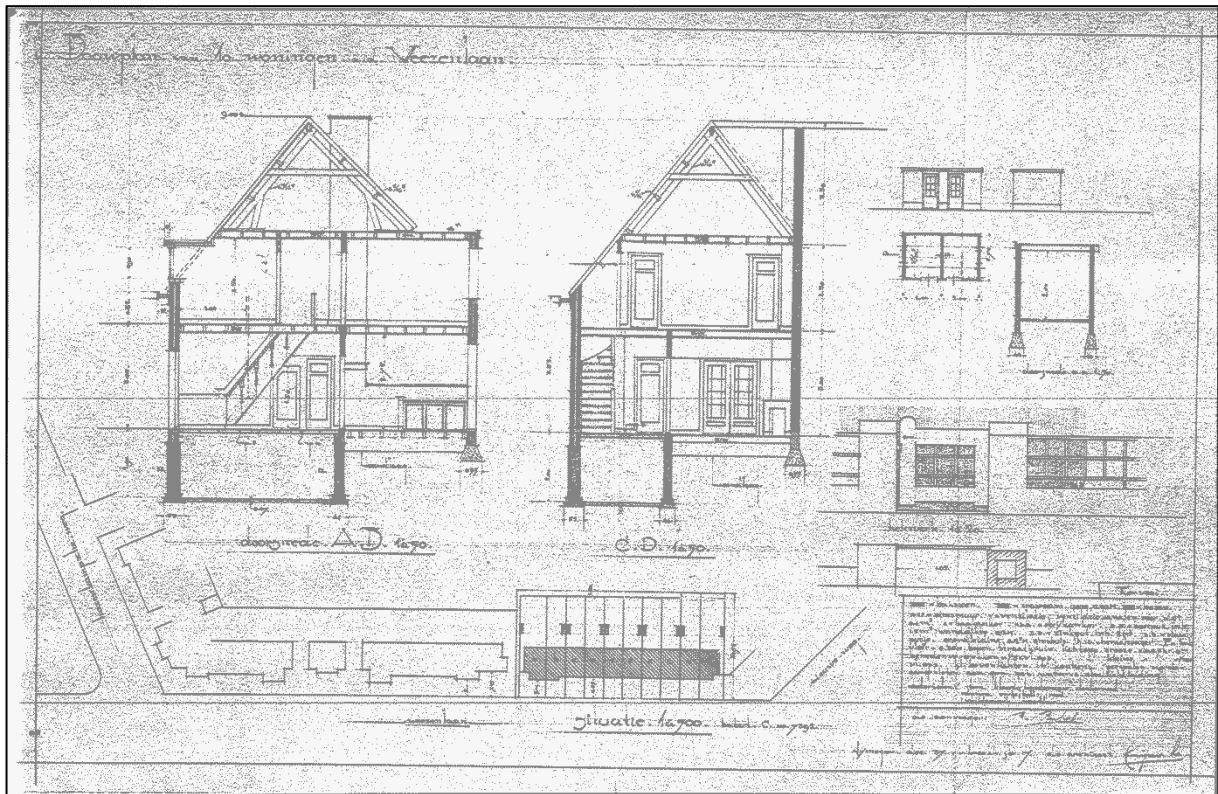
De bouw

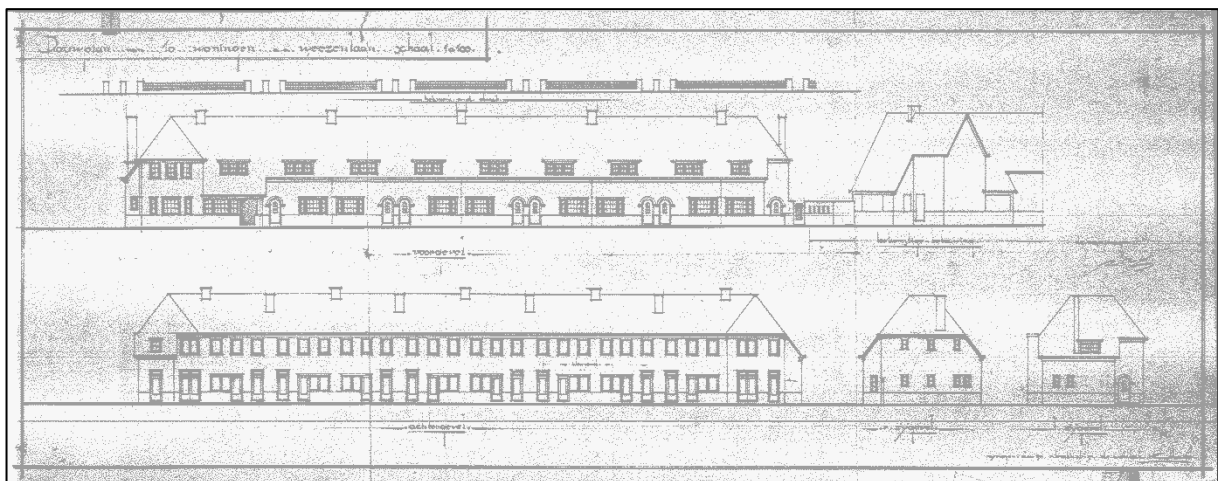
Aangezicht

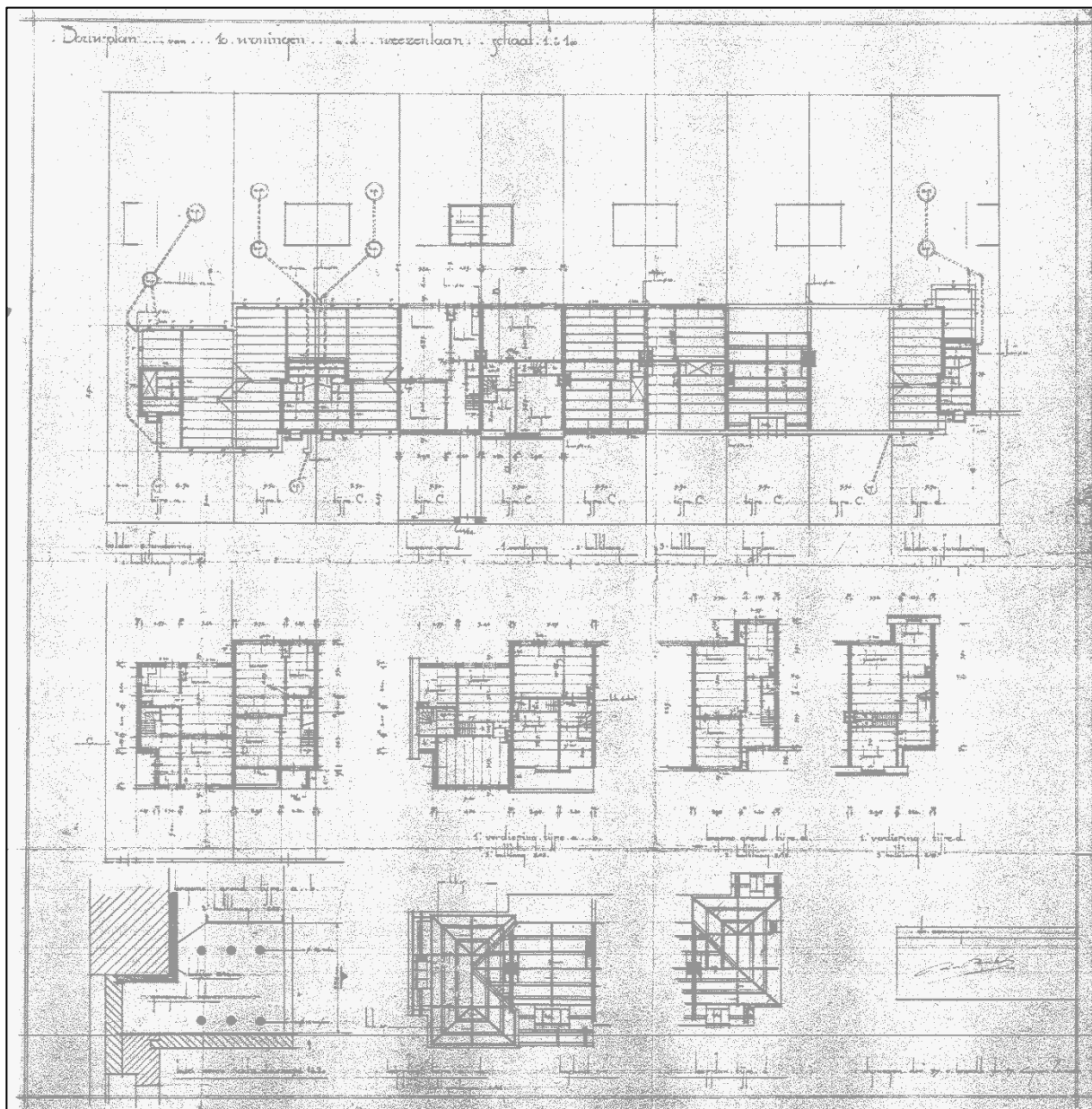
Dwarsdoorsnede

Aangezicht rij woningen

Indeling Plattegrond

Weezenlaan 195: Jantje van Lee

Noviomagus: 13-07-2010 door Anje van Buuren-Meinardi.

Jantje van Lee was mijn vriendje. We woonden allebei op de Weezenlaan. Ik op nummer 191 en hij op nummer 193. We speelden vaak samen en konden heel goed met elkaar opschieten. Jantje was een heel lief jongetje en ik af en toe een kattekop. De achteruitgang van onze tuin kwam uit op de Hazenkampseweg en Jantjes huis was schuin tegenover ons op de hoek van de Hazenkampseweg en de Weezenlaan. Jantjes vader was bakker. Hij had nog een ouder zusje Thea en nog twee jongere broertjes, voor zover ik me dat kan herinneren.

Jantje was een paar maanden jonger dan ik. In september 1944 zou ik naar de eerste klas van de lagere school gaan. Mijn ouders hadden de Nutschool aan het Hertogplein midden in de stad voor mij uitgekozen. Ik was er verschrikkelijk trots op dat ik naar school zou gaan. Ik plaagde Jantje er vaak mee, want hij was immers een paar maanden jonger dan ik en hij moest nog een jaartje wachten. Wat ik me heel goed herinner is dat ik met mijn moeder naar de school aan het Hertogplein ging. We kwamen in een hal en van een brede trap met uitgesleten treden kwam een dikke, oude man in een zwart pak, glimmend van ouderdom, op ons af. Een horloge hing aan een ketting op zijn dikke buik. Ik was erg onder de indruk van deze deftige mijnheer, het hoofd van de school. Na een kort gesprekje werd ik aangenomen.

Alles zou echter anders verlopen. Tegen de tijd dat de scholen weer zouden beginnen eisten de Duitsers dat alle kinderen

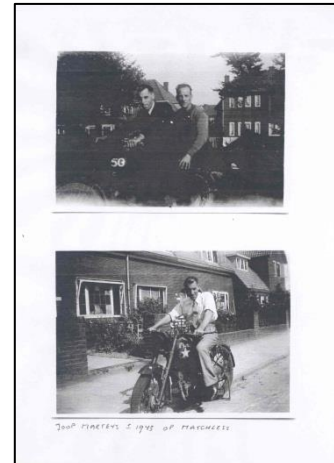
gewoon naar school moesten gaan, of de school nu ver weg of dichtbij lag. Op een dag stond de heer Sjollema, subhoofd van de Nutschool voor onze deur. Hij was op van de zenuwen. De Duitsers hadden hem gezegd dat alle kinderen gewoon naar school moesten of er nu gevaar dreigde of niet. Gebeurde dat niet, dan zou zijn huis in brand gestoken worden. Hij had echter een oplossing gevonden. Een familie, die halverwege de Hazenkampseweg woonde, had zich bereid verklaard enige leerlingen van de Nutschool op te vangen. De dochter des huizes was ook leerling op die school. En zo gebeurde het. Drie leerlingen. Ik was de enige die in de eerste klas zat, de anderen zaten in de vierde. Ik vond het helemaal niet leuk zo alleen in die klas. Schrijven en lezen vond ik vreselijk. Wat viel dat vies tegen en ik had me er toch zo op verheugd. Voortaan, als de andere kinderen, waaronder Jantje, buiten speelden, moest ik onder toezicht van mijn moeder huiswerk maken, dat wil zeggen woordjes leren schrijven en sommetjes maken.

Oorlogsgeweld

In september 1944 werden de gevechten steeds heviger. Het geschut van de Duitsers op De Goffert tegenover ons huis brulde dag en nacht. Op een stralende dag in september zagen we gele, groene, blauwe parachutes naar beneden komen. Iedereen was opgetogen en er werd geroepen: "De Amerikanen zijn geland in het Konijnenpad" (op de Goffert). Mijn vader klom op het dak om vandaar eens goed te zien wat er allemaal aan de hand was. Iemand van de Binnenlandse Beveiligingsdienst zag mijn vader en riep met het geweer in aanslag: "Kom onmiddellijk van dat dak af, anders schieten we je er af".

Later bleek dat de paratroepen veel verder weg waren geland. Het duurde echter niet lang of de Amerikaanse paratroepen, jongens van 18 en 19 jaar, bereikten de Weezenlaan, waar mijn moeder ze met het geweer in aanslag tuin na tuin zag doorkruipen. Wij zaten inmiddels met kloppend hart in de kelder. Zouden ze in de kelder komen? Wat zou er met ons gebeuren? Gelukkig gebeurde er niets.

Heel snel wisselden de Amerikanen hun geschut in voor dat van de Duitsers. We dachten, het zal nog wel een dagje duren voordat ze gaan schieten. Maar nee, binnen een paar uur begonnen de kanonnen te blaffen en dit geschut was zo krachtig dat meteen een smeedijzeren lamp met aan weerskanten vier pieken op tafel viel, precies op de plek waar mijn moeder net mijn babybroertje verschoond had. Schilderijen volgden en scheur na scheur vertoonde zich in de muren. De voorruit viel in splinters naar binnen. Repareren kon niet, want er was nergens aan materiaal te komen. Bij gebrek aan beter plaatste mijn vader het onderstel van de babybox in het open gat. Mijn broertje moest het dan maar zonder doen.

De vrouw van de bakker en moeder van Jantje kon het met haar kinderen niet meer uithouden in de warme bakkerskelder. Haar man zat zeker al een jaar als kloosterling ondergedoken in een klooster in Noord-Brabant, waar hij kok was. Op een avond was het huis van de bakker in de zoeklichten geplaatst, de Duitsers drongen het huis binnen, maar intussen had de bakker net de tijd gehad zijn schuilplaats te bereiken. Zodra de Duitsers weg waren wist hij te ontsnappen. Mijn moeder besloot de moeder en haar kinderen in onze kelder op te nemen. Dat betekende drie volwassenen en zeven kinderen samengepakt in een betrekkelijk kleine ruimte.

Schulen in Kasteel Heijendaal

Het schieten ging maar door en door. Juffrouw van Lee – zo werd ze genoemd – kon de situatie niet langer aan. Zij werd er verschrikkelijk zenuwachtig van. Ze wilde weg en zo gauw mogelijk. Haar schoonvader was tuinman op kasteel Jurgens aan de Sint-Annastraat. Daar zou het vast beter zijn.

Op een avond, het was pikdonker, liepen juffrouw van Lee, mijn vader met de knijpkat voorop, mijn moeder met kinderwagen met daarin mijn broer, en wij, zes kinderen, over de Hazenkampseweg. De granaten, die op de Goffert afgeschoten werden, vlogen over onze hoofden en halverwege de Hazenkampseweg was de luchtdruk zo groot dat wij, kinderen, het niet meer op de been

konden houden, en kruipend op handen en voeten onze weg moesten vervolgen. Toen we de Sint-Annastraat bereikten nam het schieten iets af, waardoor we weer overeind konden komen.

Tien Tanks van de 2nd Irish Guards, achter het gebouw van de Nyma, gesteund door 81 mm mortieren van 2/504 PIR, legden met rookgranaten een rookscherm aan voor de Waaloversteek en beschoten vijandelijke stellingen aan de overzijde van de Waal, totdat zij gebrek aan munitie kregen.

Vanaf het Goffertpark vuurde het 153ste Regiment Veldartillerie van de Guards Armored Division met 25-ponders kanons van de Leicester Yeomanry R.A. op de Duitse stellingen. Ook werden hiervoor vliegtuigen gebruikt doch hun resultaat was minimaal.

Op de Sint-Annastraat was het een drukte van je welste. De ene Amerikaanse tank na de andere rolde voorbij. Met grote moeite wisten wij de straat over te steken. Mijn moeder waarschuwde mij: "Kijk goed uit, loop zoveel mogelijk links en pas op voor de mangaten". Het was aardedonker en om de zoveel meter was er een diep mangat gegraven. Mijn moeder riep naar mij: "Ik kan niet op je letten, want ik kan al bijna niet vooruitkomen met de kinderwagen. Je moet zelf je weg zien te vinden". Ondertussen raasden de tanks langs ons heen. Hoe ik in het donker de weg heb gevonden, weet ik niet meer, maar gelukkig vond ik mijn vader en zusje bij de ingang van het landgoed. Maar waar bleef mijn moeder? Eindelijk kwam ze eraan. Ze was met de kinderwagen in een mangat terecht gekomen. Een soldaat had het gezien en had de wagen eruit getrokken.

We kwamen bij het kasteeltje van Jurgens aan en werden naar de kelder gebracht, die propvol vluchtelingen zat. Ik zie nog steeds hoe die mensen in die kelder ons aankeken. Hun ogen spraken boekdelen: "Wat komen jullie hier doen? Zie je niet dat wij geen plek voor jullie hebben?" Er hing een vijandige stemming. Toch werd er plek gemaakt voor juffrouw van Lee en haar kinderen. Maar waar moesten wij naartoe? We werden naar het huis van de chauffeur gebracht. Daar zou nog plek zijn. Toen we daar aankwamen bleek de kelder ook al stampvol vluchtelingen te zitten, maar boven in het huis was de slaapkamer van de tuinman en zijn vrouw nog onbezet, omdat niemand het aandurfde bovengronds te slapen. Ik kwam met mijn ouders in een bed dat al dagen door meerdere mensen beslapen was geweest, maar zelfs mijn vader, die heel erg vies was uitgevallen, kon dat niets schelen. We waren doodop en waren blij dat we een bed hadden. Ik sliep tussen mijn vader en moeder in. Voor mijn zusje was er een kinderledikantje en mijn broertje bleef in zijn kinderwagen. Die nacht hebben we geen oog dichtgedaan. Het schieten was nog erger dan op de Weezenlaan. De hele nacht lagen we te schudden in ons bed.

De volgende dagen.

Na een karig ontbijt zegt mijn moeder resoluut: "Ik ga terug naar huis. Het is hier nog erger dan thuis en hoe zullen we ons huis terugvinden". Even later lopen we weer over de Hazenkampseweg terug naar huis, dat we ongeschonden aantreffen.

Juffrouw van Lee komt na een paar dagen met haar kinderen terug en Jantje en ik gaan weer samen spelen. Op een ochtend loop ik naar buiten onze tuin aan de Hazenkampseweg in en zie Jantje schuin aan de overkant van de straat staan. Hij roept: "Kom je spelen?" Ik ren naar binnen om aan mijn moeder te vragen of ik dat wel mag. "Ik heb dat liever niet", zegt mijn moeder, "want het is de hele ochtend al zo roerig". "Ach, mag ik toch?" fleem ik en na haar "vooruit dan maar" ren ik de achtertuin in. Jantje staat voor zijn huis op mij te wachten. Net als ik over wil steken, giert er iets door de lucht. Ik schrik geweldig en druk me plat in de goot en ren daarna zo snel mogelijk het huis weer in. Een granaat is halverwege de Hazenkampseweg ingeslagen. Een half huis is weggeslagen.

Als ik na een paar dagen het weer aandurf naar de overkant te gaan om te spelen, blijkt Jantje ziek te zijn. Hij zit aan tafel in de huiskamer achter de winkel. Een slordige lap zit om zijn vinger gedraaid waarmee hij in een kopje soda zit. Hij heeft bloedvergiftiging in zijn vinger. Jantjes moeder wil hulp halen voor haar zieke zoontje, maar hoewel het Canisiusziekenhuis aan het eind van de Hazenkampseweg ligt, is dat niet mogelijk. De luchtgevechten van laagvliegende vliegtuigen zijn hevig en het afweergeschut brult constant. Ze durft het niet aan de kinderen alleen te laten. Van nu af aan kom ik iedere dag over om te kijken hoe het met Jantje gaat.

Dan ineens, het is nog erg vroeg, staat juffrouw van Lee voor onze deur. Ze komt vertellen dat zij Jantje die avond bij zich in bed heeft genomen, omdat het kind zo ziek was. Die ochtend vindt ze een dood kind naast zich. Wat een tragedie, eigenlijk is Jantje een oorlogsslachtoffer, want door het oorlogsgeweld kon zijn moeder geen hulp voor hem halen. Jantje sterft op 5-jarige leeftijd 23 december 1944 en wordt op het kerkhof achter de Groenestraatkerk begraven.

Een maand later vraagt ons vriendinnetje Ans mijn zusje en mij om naar het kerkhof te gaan om het graf van Jantje te bezoeken. Na lang zoeken vinden wij het grafje, een berg zand en anders niets. We vinden dat heel erg zielig voor Jantje en besluiten mooie steentjes van andere graven te pakken om er zijn grafje mee op te fleuren. Ans besluit dat we de steentjes in de vorm van een kruis moet leggen. En zo wordt het grafje aangetroffen. Wie heeft dat gedaan? De pastoor spreekt Ans hierop aan en geeft haar een fikse reprimande. Ans en haar twee vriendinnetjes mogen ooit meer op het kerkhof te komen.

Jaren later.

Begin 1986 ligt mijn dochter in de Sint-Maartenskliniek. Ik heb de auto bij me en logeer in een klein hotelletje in de buurt. Als ik niet bij mijn dochter ben, dan rijd ik alle bekende plekjes af.

Zo besluit ik naar het kerkhof te gaan om het graf van Jantje te bezoeken. Op het kerkhof zoek en zoek ik en probeer mijn geheugen zo goed mogelijk te raadplegen. Het grafje zou toch ergens bij een hek moeten zijn. Maar hoe ik ook zoek, ik vind het niet. Aan een doodgraver, die een graf aan het delven is, vraag ik waar het grafje zou kunnen zijn. Hij verwijst mij naar de kinderafdeling, maar daar ligt hij niet. Dan geeft de man mij het advies de beheerder van het kerkhof op te zoeken.

De beheerder blijkt in het huis op de Hazenkampseweg te wonen waar op die bepaalde dag de granaat insloeg. Hij zegt: "U moet maar niet kijken naar de rommel. Wij zijn aan het puinruimen..... Mijn huis wordt op dit moment verbouwd". Hij laat mij het boek van de begraafplaats zien. Hieruit blijkt dat de ouders van Jantje inmiddels zijn overleden. Dan vinden wij de aantekening: kind van Lee overleden 23 december 1944. De graven van juffrouw van Lee en haar man en dat van Jantje blijken geruimd te zijn. Jantje was mijn vriendje, een heel aardige jongen, hij werd vijf jaar..... en na al die jaren zie ik hem nog steeds heel duidelijk voor me staan. Hij blijft altijd in mijn herinnering.

Ans Zonnenberg-Kuiper

Bron: Noviomagus.nl

Hier heb ik nog gewerkt toen ik 15 - 16 was, in de winkel en in het huis, ik mocht zoveel snoepen als ik maar wilde, tot ik er natuurlijk ziek van werd. Toen ik een keer ziek was heeft mijn moeder het overgenomen en toen gezegd dat het te zwaar was voor mij en ben er toen mee gestopt. Toen ben ik bij de "BIEB" in de van Welderenstraat gaan werken, dat was heel leuk werk, want er was ook een winkel voorin met kantoor artikelen en achter was de bibliotheek.

Engelse vrienden uit de oorlog 1940-1945.

Echter de oorlog breekt uit, alhoewel het gezin aan niets ontbrak, door de vriendschap met o.a. de familie

Gruijthuizen uit Wormer bij Overasselt, die het benodigde voedsel leverden. Normaliter had Martens moeten werken in het museum in de binnenstad, maar tijdens het bombardement in februari 1944 lag hij ziek op bed. In de nadagen van 1944 keken zij eerst uit op de kanonnen van de Duitsers om enige tijd later te worden vervangen door de zeven kanonnen van de geallieerden. In die tijd werden de geallieerde ingekwartierd, zoals het Engelse 49^e Infanterie regiment, waaruit ook weer nieuwe vriendschappen ontstonden. Binnen de buurtgemeenschap was sprake van een heuse vereniging De Goffert, waarvan de groene vlag met opgestikte letters nog in mijn bezit is.

Foto links: Dhr. Dhraish, Joop Martens en Harry Parkin uit Halifax UK.

Dhr. Dhraish uit Stoke-on-Trent, Staffordshire.

Links
Audrey, Harry & Amy 1958

Oproep 9 maart 2013 Halifax Courier.

49th (West Riding) Infantry Division, Yorkshire UK.

Olv: Maj. Gen. Sir Gordon H.A. MacMillan 30-11-1944/ 06-02-1945.
Commanding 51st Highland Division.

Foto links Harry Parkin.

Harry woonde in Lee Mount Halifax samen met zijn vrouw Amy. Hun dochter Audrey kreeg ook weer een dochter Diane Ogden en woont nog in Halifax.

In memory of wartime friendship with Harry

Harry Parkin: World War II soldier who came from Lee Mount, Halifax

Nijmegen
Netherlands
I do hope your paper can help me. I'm looking to contact the family of the late Harry Parkin. He served in Nijmegen with the 49th (West Riding) Infantry Division, well known as the Polar Bears, during World War II. During the invasion all soldiers stayed in private houses. Harry stayed at my parents' home during 1944-'45 at 239 Weezenlaan, Nijmegen. My parents kept a long-term relationship with Harry.

The Parkin family lived at 9 Leatham Street, Lee Mount, Halifax. Please can you or your readers help me? Thank you.

Rene Martens

(Tel: +31 651 418 633;

00 31 651 418 633

In Loenen aan de Eerbeekseweg is als eerbetoon aan deze divisie een monument ingericht, gewijd aan deze beroemde Engelse Polar Bear divisie.

Tekst op het monument
The reconnaissance Regiment of the English 49th West Riding "Polar Bear" Infantry Division, part of the 1st Canadian Army Corps, was ordered on April 16 1945 to exploring the area between the straatweg Arnhem-Woeste Hoeve and the Apeldoorns Dierens Channel and to clean it from German troops.

Acties 1945 Operaties ANGER en PLUNDER

Before the end of February, well in advance of assuming responsibility for the Nijmegen area, General Foulkes prepared his own appreciation for "ANGER".³ The objects were still the capture of Arnhem and the opening of a route to Emmerich; but he assumed that the operation would not take place until "VERITABLE" had been completed. His appreciation, based on a careful study of terrain, possibilities of further flooding (either by natural or artificial means), weather conditions and the enemy's defences, reached a cautious conclusion:

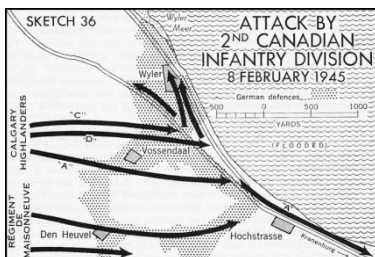
There are so many limiting factors to this operation during the months of March and April that quick decisive results cannot be expected. A careful examination of the enemy's preparations shows that he is fully aware of the dangers of such an operation and is preparing to counter such a thrust east of the Rhine. Even if the initial stages of the attack were highly successful the enemy has such counter measures prepared, i.e., flooding of the IJssel, that an early thrust towards Emmerich is highly improbable if the enemy has any troops available to man the Doesburg-Zevenaar switch line. It is therefore my opinion that this operation should be considered only as a subsidiary operation to be undertaken only if conditions of weather and of the enemy prove advantageous.

Accordingly, "ANGER" was shelved for the time being, General Crerar telling Montgomery that there was little prospect of launching it before the latter part of April. Since, however, as part of its later role in "PLUNDER", the 2nd Corps was ordered to attack the IJssel defences from the rear, with a view to capturing Apeldoorn and the high ground between that town and Arnhem, the Army Commander instructed Foulkes to coordinate his plans for "ANGER" with Simonds future progress.

Although there was no immediate prospect of attacking across the Neder Rijn, the 1st Canadian Corps could undertake another important if disagreeable task during the interval. This was the business of clearing the enemy out of the remainder of the

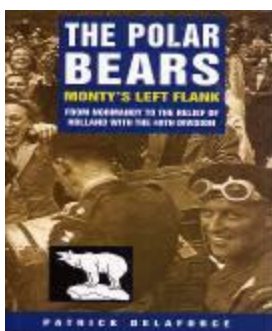
flooded "island" between the Waal and the Neder Rijn. When the Corps took over the Nijmegen sector on 15 March the Germans still controlled the northern portion of the "island" and a rectangular area west of the Pannerdensch Canal, connecting the two rivers. The southern portion of the "island" was held by the 49th (West Riding) Division, the only division as yet under General Foulkes' command, with the 18th Armoured Car Regiment (12th Manitoba Dragoons) along the lower Waal, north-east of 's-Hertogenbosch.

Two difficulties arose when the possibility of clearing the "island" was discussed in mid-March. First, the 49th Division was not considered sufficiently strong to hold the island and clear it at the same time; secondly, it was feared that any long pause between the elimination of German resistance on the island and the launching of "ANGER" might result in heavy casualties to the troops holding the southern bank of the Neder Rijn. Consequently, Major-General G. H. A. MacMillan, then commanding the West Riding Division, suggested that the operation

be postponed until early in April. This was done, it being understood that the operation would only be undertaken if the opposition was weak and the weather favourable. Reports indicated, however, that German morale was particularly low in this sector.

Polar Bear Memorial te Wuustwezel België

Problems of regrouping within the 1st Corps and coordination of its projected operations with those of the 2nd Corps in "PLUNDER" were under consideration throughout the rest of March. As General Foulkes saw the operation on the 17th, the 1st Canadian and 49th Divisions would clear the "island" and establish a bridgehead across the Neder Rijn at Oosterbeek, immediately west of Arnhem, with the 5th Armoured Division passing through to expand the holding to the north and west; however, if the ground on the island would not permit a direct assault across the Neder Rijn, he had an alternative plan under which the 1st and 5th Divisions would use the 2nd Corps' bridges at Emmerich and across the IJssel to attack Arnhem from the north and east.⁷ Administrative considerations made this alternative difficult. Unless the proposed crossing facilities in the Emmerich area were expanded, not more than four divisions could be maintained over them. Since General Simonds required three divisions (the 2nd and 3rd Canadian and 1st Polish) for his responsibilities in Operation "HAYMAKER", it was evident that only one could be employed across the IJssel.

The division was disbanded in Germany in 1946, but reformed in the Territorial Army in 1947, having been renamed the 49th (West Riding) Armoured Division. It was based in Nottingham, consisting of on 1 April 1947.

War Cemetry

In het Jonkerbos in Nijmegen is het Engels kerkhof met de omgekomen militairen in de 2e wereld oorlog. De Polar Bears verloren meer dan 11.000 militairen gedurende de oorlog.

Mr. L.R. Sims

2132542 K/CPL - 757 Field Coy RE BLA
Mr Sims woonde: 47 Sandy Road - Pottton - Engeland.

Mr. Dhraish, Bep Martens-Cuijpers & Harry Parkin 1944

*2^e links Harry Parkin, 3^e Joop Martens
locatie Leeuwstraat Nijmegen*

Norman Sep 1945

*Nel & Ted 1945
Locatie Slotenmaker de Bruineweg*

*Fam. Nelissen & Nel
Achtertuin Slotenmaker de Bruineweg*

Huwelijk Nel & Ted

19 januari 1946

Leeuwstraat 32: Oorlogsslachtoffer Rudie Vorster

Het overlijden van kleine Rudie in de nadagen van de oorlog 1940-44 heb ik uit de verhalen van mijn vader Joop Martens. Mijn vader was erbij toen dit noodlottige ongeluk plaatsvond. Rudie kwam aangehold uit het achterpad van het naastgelegen woonhuis, terwijl er op dat moment een Engelse tank door de Leeuwstraat reed. Volgens mijn vader botste Rudie tegen de zijkant van de tank en zijn schedel vloog door de lucht, Rudie was op slag dood. Zijn moeder stond net met mijn vader en een andere buurman te praten toen voor hun ogen het ongeluk plaatsvond.

De moeder van Rudie was klein van postuur, maar was in alle staten en niet meer te houden. Zelf heb ik Rudie niet gekend omdat ik nog niet was geboren, maar het gebeuren heeft diepe sporen nagelaten bij mijn vader. Rudie geboren 30 juli 1938 en is overleden 16 november 1944 op 6 jarige leeftijd. Een vriendje van Rudie was W.A. Nillesen.

Wezenlaan 239: Rene Martens

1955 Marion & Rene Martens

Ik heb 24 jaar aan de Wezenlaan 239 gewoond. Op nummer 233 woonde de familie Piet Migo, die later de bakkerij aan de Willemsweg begon. De bakkerij en later het cafetaria was de hangplek voor alle jongeren uit de buurt. Toen wij nog klein waren hing bij de bakkerij een snoepautomaat, waar je voor kwartje een geweldige reep toffee kon trekken en daarmee was al het zakgeld alweer op. Het toenmalige kruispunt Wezenlaan-Hazenkampseweg was een ramp door de vele zware aanrijdingen. Er was toentertijd veel verkeer van Hatert naar de Groenestraat Smit Transformatoren en de Nijma bij de Waalhaven.

Deze Hazenkampbuurt kende in de oorlog een eigen buurtvereniging DE GOFFERT, de vlag Is nog steeds in mijn bezit. Tijdens de oorlog waren veel Engelsen ingekwartierd. Parallel aan de Wezenlaan in het Goffertpark stonden honderden benzinetanks opgestapeld met daarvoor een hele batterij kanonnen die tijdens het 2e offensief dag en nacht Duitsland bestookte. De vele scheuren in de huizen zijn nog steeds stille getuigen uit deze tijd.

De Lagere school

Dit betreft de bouw van de NSV school aan de Lamastraat. Directeur met het krulhaar is dhr. Bouwens, woonde destijds in de tijgerstraat. Het jongetje rechts 1e rij op de vouw is Paul Schoppert van de Hazenkampseweg.

Ik ben zelf begonnen in de eerste klas van de St. Antonius school aan de Groenestraat, het latere Doornroosje. Lerares was mevr. Kievit. De 2e klas was het noodgebouw bij de Lamastraat. Een deel was van de NSV het andere deel van de St. Antonius school.

Vanaf de derde klas zat ik samen met mijn zus Marion op de NSV. Veel van mijn medeleerlingen staan op deze foto. Ik heb nog foto's en zal deze toesturen. Leuke herinneringen heb ik nog aan de vakantie bij Dieren in de toenmalige jeugdheberg. In de 5e klas hadden wij meneer Blom uit de Delistraat en de latere directeur van de St. Jorisschool destijds nog aan de Daalseweg, nu Heijendaalseweg. Ook trouwens een geweldige school die de basis heeft gelegd voor onze twee dochters Janneke en Jasmijn, die later via HAVO op de De Notre Dame keurig op HBO en Universitair zijn afgestudeerd.

5e klas NSV Lamastraat

6a klas NSV Lamastraat

Zwaar vuurwerk ongeluk Goffertpark 1961

René Martens is samen met buurjongen Alfred Rijnberk (en vriendje Anton Thie zonder schade) op 11 jarige leeftijd zwaar gewond geraakt na het spelen met zwaar vuurwerk (dynamiet), een restant van de vuurwerkshow op de Goffert speelwilde van 30 april 1961 ter ere van Koninginnedag (Juliana). De Gemeente Nijmegen, vuurwerkfabrikant, noch de vereniging De Goffert hebben hun verantwoordelijkheid gedragen voor dit ongeluk. Martens verbleef van 03 mei tot en met 16 augustus 1961 in de barak St. Agnes Paviljoen ingang verlengde Groenestraat.

Na 10 jaar van operaties en maanden blindheid is René alsnog weer aardig opgelapt, gelaat, handen en benen hersteld, zelfs zijn rechterwijsvinger was bijna verloren, met dank aan oogarts/chirurg Verheij en chirurgen van het Canisius Ziekenhuis, destijds nog gevestigd aan de St. Annastraat.

Alfred heeft na zes weken het ziekenhuis mogen verlaten en een deel van zijn linker pink moeten missen.

Boerderij Familie Perenboom

Midden in de wei tegenover de IJsbeerstraat stond de boerderij van de familie Perenboom. Een groot deel van het terrein werd niet als akker gebruikt, liep tot de velden van SCE tot aan NEC, en was dus een prachtig speelterrein voor ons als opgroeiende jeugd. Naast de met z'n allen aangelegde wielervedbaan, stond dit terrein ook regelmatig in de brand en moest de brandweer weer eens uitrukken om de boerderij van Perenboom te beschermen.

Het naastgelegen veld was het trainingsterrein van NEC ten westen van de voormalige NEC tribune, ongeveer waar nu de Steenbokstraat loopt. Op dit terrein werd nagenoeg wekelijks gehonkbald. Bij de sportvereniging De Hazenkamp treft u dan ook vele namen aan van sporters uit onze buurt. Ondergetekende heeft ook nog jaren bij De Hazenkamp gehonkbald o.a. samen met Chris Bellink, Aad Hoozen, Han Castelein.

Vanaf mijn vierde tot mijn 19^e jaar heb ik geturnd bij de Hazenkamp. In het begin in de gymnastiekzaal van de Creutsbergschool aan de Hazenkampseweg, later in de zaal aan de Reestraat en tevens 1 dag in de week in de zaal aan de Waterstraat. Dinsdags turnden wij in Oosterbeek bij het GeldersTurnTeam, mee achterin de auto van trainer Kaaks. Met dit team hebben wij ook vaak in de weekenden demonstraties verzorgend. Vervoer werd dan geregeld door de vader van Just Ruis, een wapenspecialist bij Defensie, in zijn grote Peugeot station met drie banken. Wij trairden later altijd samen met de meiden. Wie ik mij nog kan herinneren uit die tijd: Just Ruis uit de Heilige Landstichting, Tom Scholts zoon van bakkerij De Volharding aan de Groenestraat, Pieter van Haalen uit Brakkenstein, Paula van Zalk uit de Voorstadselaan, Monique ?, Carla?. Doordat wij gingen studeren zijn de trainingen gestopt en hebben wij twee jaar afgetraind bij het blindeninstituut bij de Scheidingsweg waar nu de sauna is. Het was een prachtige tijd.

GTV De Hazenkamp

Het Schoolgebouw met hoofdingang, speelplaats en gymnastiekzaal.

Weultjes, de VIVO en ambulante handel.

Boodschappen doen was niet zoals tegenwoordig met een keur aan winkels. Brood werd aan de deur verkocht door de venters van RODING of op de hoek van Hazenkamp/Wezenlaan bij bakker Van Veluw. Voor de winkel was een automaat met toffeeplakken voor een kwartje en weg was ons zakgeld. Later heeft hij ook nog een automatiek gehad in de garage achter de bakkerij.

Zelf heb als 10 jarige zo'n jaar op zaterdag meegewerkt met een RODING venter tot vaak 7 uur 's avonds. Zes tot zeven uur werk voor mijn zelf verdiende gulden. Met mijn vader heb ik daarna afgesproken dat ik geen zakgeld meer hoefde als ik mijn eigen verdienste mocht houden. Deze afspraak is niet meer gewijzigd. Twee jaar later mocht ik als 13 jarige vaak invallen voor het Vrije Volk een dagblad in die tijd

en leerde daarmee Nijmegen goed kennen, daar ik telkens andere wijken moest bedienen. Inkomen zo'n 50 gulden per maand. Het kantoor zat toen in de Van Welderenstraat en de distributie bij de fietsenstalling in de Tweede Walstraat. Zaterdag moest ik naar Ubbergen en Beek, daar de mensen aldaar anders geen krant kregen. Soms zaten er boekbestellingen bij van de Arbeiders Pers en dan weer terug via de Hollweg en uitrusten bij mijn vriend Just Ruis in de Heilige Landstichting. Twee jaar later bood De Geldlander mij aan de krant te bezorgen in de in aanbouw zijnde Aldenhof. Dat was dikke pret, niet alleen kreeg ik

bezorggeld, maar voor iedere nieuwe abonnee beurde ik 3,75 gulden. Ik had maanden van 300 tot 500 gulden, geweldig toch voor een vijftienjarige. Met zestien jaar had in een eigen witte PUCH bij elkaar gespaard met hoog stuur. Blits toch! Een jaar later is de PUCH vervangen door een BSA motor van 250cc waarop ik mocht oefenen in Nijmegen tot ik examen mocht doen toen ik achttien werd en daarmee naar Arnhem en Wageningen kon voor mijn studie.

De groenteboer van destijds weet ik geen naam meer van. Onze buurman Rijnberk bracht melk rond van melkerij LENT. In de oorlog was hij een zwarthandelaar, mijn vader mocht hem niet zo en overdag kwam zijn vrouw even 5 liter water halen om de melk aan te lengen, die toen nog uit grootte stalen melkbussen werd geschept. Later werden dezen vervangen door melkflessen met echte room bovenin. De zilverdoppen werden bewaard voor de arme kindertjes in Afrika.

Zelfs het toiletpapier werd bezorgd en als een grote doos leeg was mochten wij ermee spelen.

Levensmiddelen ging je halen bij Weultjes hoek Leeuwstraat /Hazenkampseweg of bij de VIVO op de hoek Dobbelmanweg/Hazenkamp waar de boodschappen werden opgeschreven en aan het einde van maand betaald. Ook het Labrehuis had twee ambulante medewerkers (een manke en een blinde man) met borstels en andere zaken die door mindervalide aldaar werden gemaakt. Beroemd was ook de winkel van gebr. Tom Pfeil aan de Groenestraat die zoals nu Blokker alles voor het huishouden verkocht waar nu Albert Hein is gevestigd.

Oud zeeman Opa Schram uit het Labrehuis

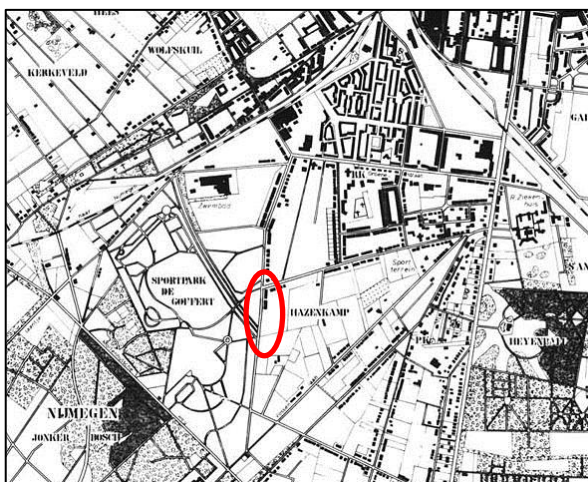
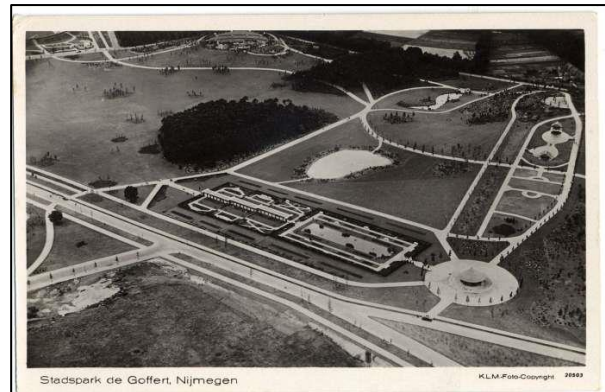
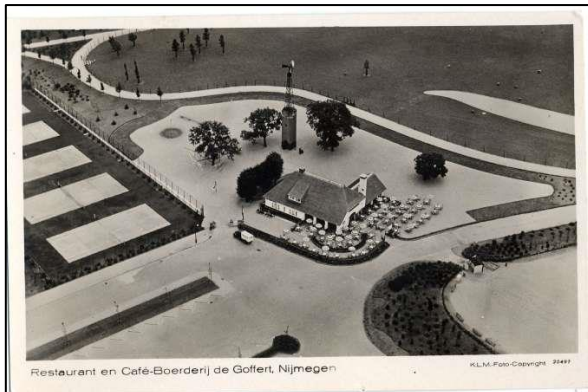
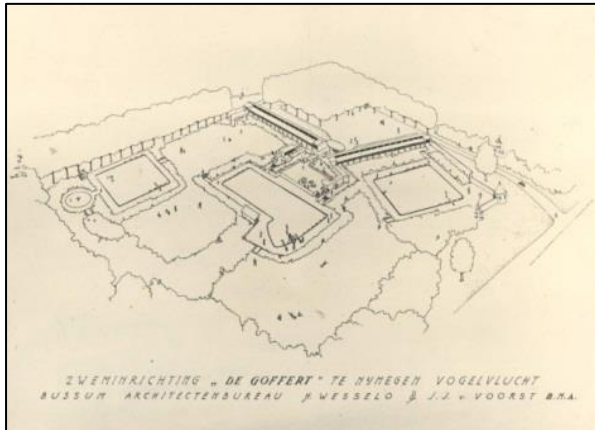
Foto Pfeil Groenestraat

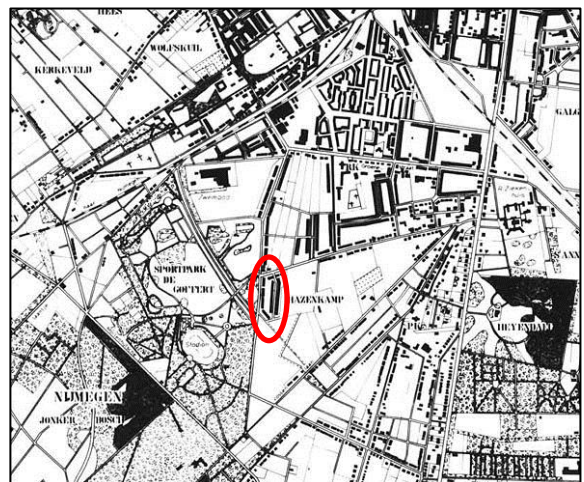
*DAVINO 1952 Bilderdijkstraat
Dhr. Bertus van Eijden samen met Charles de Bueger*

In de zomer was het altijd weer een feest als de ijsboer van DAVINO langs kwam met zijn handkar vol met verpakte ijsjes. Later heeft ook HENDRIKS met schepijs zijn rondjes gemaakt. Voor je foto's ging je naar Verwey aan de Groenestraat of naar Foto Roos bij de molen aan de Hazenkampseweg. Beroemd was ook het centen snoepwinkeltje op de Willemsweg tegenover de Groenestraat kerk.

Het Goffertpark 1936

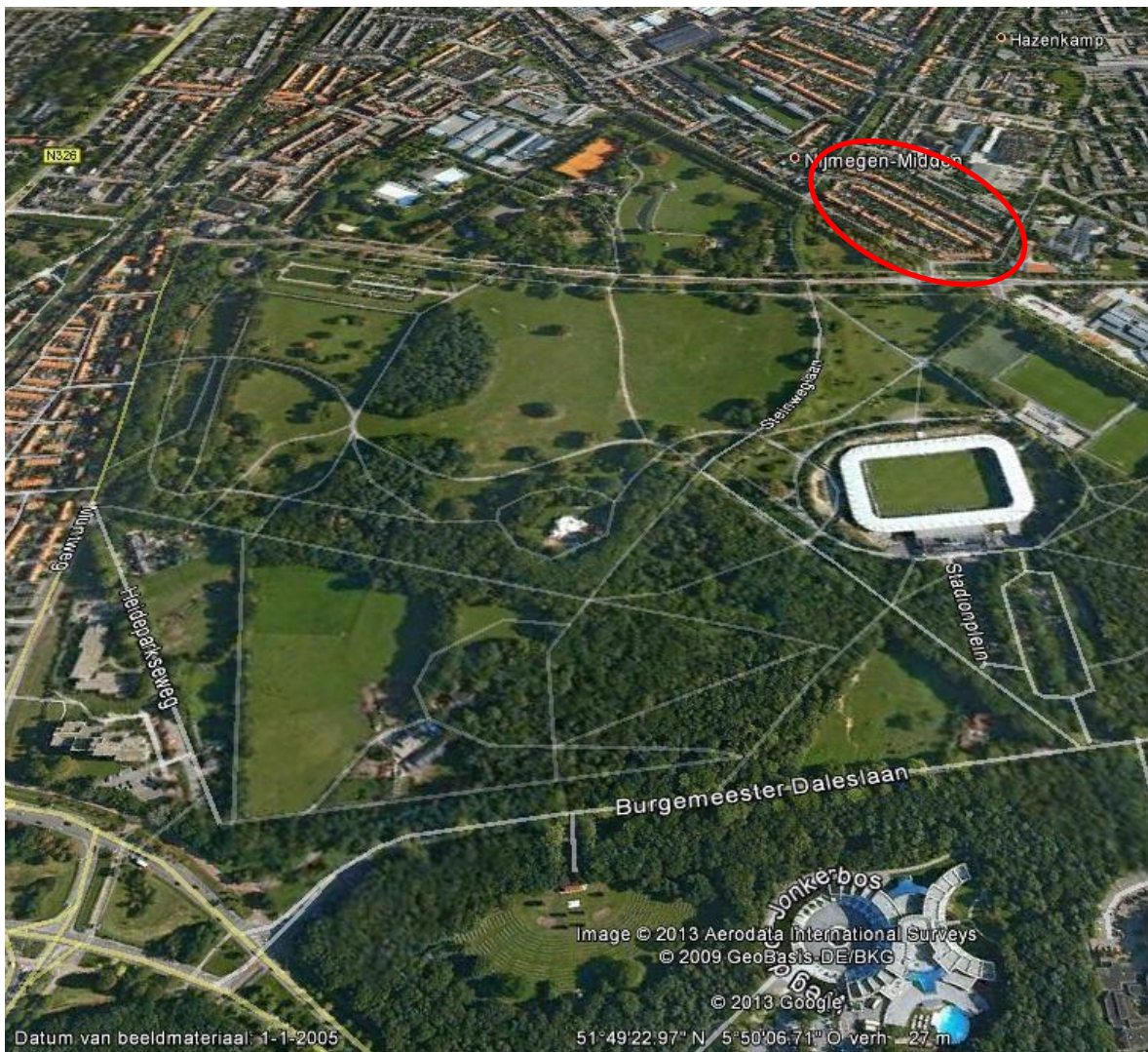

Kaart 1935

Kaart 1945

Landkaart 1822

Wezenlaan

Wezenlaan

Huis nr	Periode	Familie	Wetenwaardigheden
185		Fam. Bartels	Autohandelaar, gevestigd IJsbeerstraat achter Leeuwstraat nr 60. Theo, broer en 2 zussen.
187		Fam. Arts	Aardappelhandelaar en bekend van de snackzaken onder de naam Piccadilly. Anjo Arts. Hun ex-schoonzoon Johan heeft vele jaren de Anjo's snackbar aan de Wezenlaan gerund.
189			
191		Fam. Meinardi	Anje van Buuren-Meinardi
<i>Hazenkampseweg</i>			
193	1936-1948	Fam. Van Lee	Vader was bakker. Kinderen Jantje en Thea.
	1949-1994	Theo & Riet van Veluw	Vader Bakker met bakkerij in de kelder. Kinderen: Annemarie & Jolanda. Hun dochter Jolanda zat in de gemeenteraad en is zij in 2008 VVD wethouder geworden in Heumen.
			
195		Ab & Hetty Keyzer	Zoon van Ab Keijer sr. destijds bontmakerij aan de Vossenlaan, waar zoon Ab ook nog vele jaren heeft gewerkt.
197		Fam. Hendriks	René en Emmy.
199			
201			
203			
205		Fam. Mulder	Zoon.
<i>Doorgang</i>			
207		Fam. Van Deursen	Kaashandelaar. Dochter.
209		Fam. Van de Poel	Fons en zus.
		Fam. ??	Een dochter is later getrouwd met Frans Thijsen (voetballer o.a. bij NEC 1970 , Twente 1973 en Ipswich Engeland 1979).

			
<i>Doorgang</i>			
211		Fam. Knuiman	
213		Fam. Harry en Greet Kuipers	Hij was postbode en een gezin met 6 kinderen. Tjeerd en Toon en 2 zussen.
215		Fam. Peters	2 dochters.
217		Fam. Hermeling	
219		Fam. Van Voorst	
221	xxxx-nu	Cor van Halen	
223	xxxx-nu	Harrie van der Wielen	
225			Zieke dame, lag altijd voor het raam.
227		Fam. Ponsioen	
<i>Doorgang</i>			
229		Fam Schönberger	Verhuisd naar Weurt. Hij werkte als verkoper bij Eltink Meubelen in Wijchen.
		Fam. Van Hasselt	Lody
231	1935-1960	Piet & Ans Migo <i>Ronald Migo</i>	Piet was bakker van beroep met zijn latere bakkerij aan de Willemsweg tegenover de Groenestraat kerk. De bakkerij heeft hij later gewijzigd in een café. Zijn echtgenote heeft nog vele jaren in de Malvert gewoond. Kinderen: Marion Migo, gehuwd met Rob, wonen in de Weezenhof. Rob is bestuurlijk betrokken geweest bij ZOW, nu HCQZ en werkte bij Giesbers in Wijchen als projectmanager. Ronald Migo, gehuwd met Henriette met dochters Karlijn en Floortje. Ronald, onderwijzer aan de MULO Akkerlaan, wethouder Nijmegen voor het CDA, nu directeur Kamer van Koophandel Gelderland, oud Prins Carnaval.
			
<i>Piet en Ans Migo</i>			
233	1936-1966	Fam. Bruntink	Zoon vrachtwagenbedrijf in Winterswijk.
			
<i>Bruntink & Martens</i> <i>Bruntink & Martens</i>			
	1967-1990	Alfred Rijnberk	Zie ouders nr 241. Zie tevens artikel vuurwerkgeluk hierboven.
235		Opa & Oma Giesbers hun kleinzoon Robby	Rob Giesbers
237	1935-1960	Opa en oma Bakker	Bovenwoning was verhuurd aan een echtpaar.
			
<i>Opa Bakker 1937, Met Rie Albers vd Linden (L) en Bep Martens (R) .</i>			
	1960-1980	Sjaak Jansen	Directeur Verbeek Makelaars.

			Kinderen: Eugenie & Zoon?
			
239	1935-1976	Joop en Bep Martens	Joop was restaurateur bij het Gemeente-museum Marienburg. Zie tevens boek: Mathé Daniels: archivaris archeoloog nijmegenaar. Marion Martens, gehuwd met Dick Lelieveld te Voorschoten. René Martens, gehuwd Delia Peters, directeur MacKAY B.M. René woont in de Weezenhof.
<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 30%;"> </div> <div style="width: 35%; text-align: center;"> <p><i>Van Joop Martens (1900-1976) is een biografie geschreven. Zie www.noviomagus.nl Tekst beschikbaar bij René Martens.</i></p> </div> <div style="width: 30%;"> </div> </div>			
<p>Dick Lelieveld Voorschoten April 2009 - Lid in de Orde van Oranje-Nassau geheel rechts.</p> <p><i>Hij is een uitermate gemotiveerde vrijwilliger voor tal van activiteiten in Voorschoten en omgeving. In het bijzonder zijn de activiteiten van de heer A.A. Lelieveld te vermelden voor de Nederlandse Hartstichting. Al sinds 1977 verzorgt hij jaarlijks de collectes in Voorschoten, Leidschendam en Voorburg. Daarnaast organiseert hij reanimatiecursussen in samenwerking met de Nederlandse Hartstichting en Stichting Gezond Voorschoten. De heer Lelieveld is al meer dan 25 jaar vrijwilliger binnen de vereniging Vrienden van de Hartstichting. In de jaren 1976 tot 1995 was hij achtereenvolgens bestuurslid en penningmeester van onder andere: de Eerste Voorschotense Zwemvereniging, Oudercommissie Laurentius School, Lucascollege in Voorschoten. Vanaf 2002 tot heden is hij voorzitter en penningmeester van Huurdersvereniging Gerbrandylaan-Welterdreef. Sinds 2003 is hij chauffeur bij de Cirkelbus in Voorschoten. Hij is een vrijwilliger waarop de stichting altijd een beroep kan doen.</i></p> 			
241	1935-1980	Fam. Rijnberk	Melkboer voor Melkerij Lent. Dochter in Kleef Duitsland. Alfred Rijnberk.
243	1935-1980	Fam Geutjes	Ferry†, Ton, Ingrid en zus. Ingrid Geutjes. Ton Geutjes woont in de Tijgerstraat 15.
245	1955-1980	Fam. Westrik	Hij was directeur van de Talita Coemisschool aan de Hatertseweg. Zijn echtgenote is ca. 1968 gestorven aan kanker. Kitty.
247		Fam. Helmink	Hans† (Harpie)
 <p>Foto oma Helmink.</p>			

Slotenmaker de Bruineweg

264	1936-1974	Merie Knijff	
262	1936-1970	Fam. Nillesen	
			
		1952 Dhr. Nillesen, chemicus.	
260			
258		Fam. Seynder	Ted & Ab. Ted was honkballer bij de Hazenkamp.
Boog doorgang			
256		Fam. Michielsen	Zoon en dochter. De familie is geemigreerd.
254		Fam. Dijkhuizen	Carla & Marga.
252		Fam. Van Soest	Wim, broer en zus.
250		Jan Hoppenbrouwers	Jan werkte bij de Belastingen. Kinderen: Laura, René en zus.

IJsbeerstraat

28	1936-1954	Fam. ? & Merie Franssen	Voormalig Indonesiëgangers. Later verhuisd naar Loosdrecht.
<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-left: 10px;"> <p><i>Foto 1948 Vlnr Dhr. Bruntink Marion & Bep Martens Fam. Franssen</i></p> </div> </div>			
26			
24			
22			

Leeuwstraat

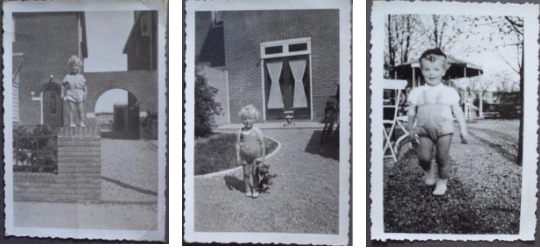

1954

Circa 1953 vlnr:
Wim Leenders, Tonnie Meulmans, Ben Bellink,
Wim Bongers, Gerry Bellink

2	xxxx-2012	Fam. Van Kouwen	Woonde hier tot 2012?
4			
6		Fam. Strooy	Hans, Gerard, Louis, Karin, Huub en Marijke.
8		Fam. Koops	Zoon† en dochter.
10		Fam. Van de Brink	
12		Toon Hasenack	Toon†, Thea en zus.
14		Fam. Pollaert	John & Anst. John was makelaar bij Strijbosch Thunnissen in Nijmegen.
16		Fam. Abrahams	Ans & Gerrit.
		Fam. Geel	Piet.
		Fam. Arts	
18	1936-nu	Fam. Chris Bellink Terhorst	Mevr. Bellink woont nog steeds op dit adres. Kinderen: Marianne Bellink , Duitsland / Beek-Ubbergen. Ben (Bennie) Bellink , bekend als jeugd talent bij NEC, woont in de Tijgerstraat. Ger(rie) Bellink. Chris Bellink , 21 sep 1947- 30 mei 2003, lange tijd honkballer / coach bij de honkbalvereniging De Hazenkamp, destijds aan de Hatertseweg. Peter Bellink , Jan Bellink.
<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>Marianne</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Peter</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Huwelijk Chris Bellink</p> </div> </div>			
20		Fam. Remers	Frans en Gerard†.
22		Fam. Ten Ham	2 broers.
		Fam. De Boer	Trudy, Suus en zus.
24		Fam. Bongers	Wim (1944) en Emile (1948) Wim heeft gewerkt bij Desso Oss en Ericsson Rijen. Gescheiden, vader van drie dochters en zeven kleinkinderen. Wim woont in Rijen.
<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>Vader Bongers</p> </div> </div>			
<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>Vader Bongers R.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Emile & Wim Bongers</p> </div> </div>			
26		Fam. Beekhuizen	Ermert & Annie. Dochter Annie is later verhuist naar Kerkrade en zoon Ermert is eind jaren 50 begint jaren 60 naar New Sealand geëmigreerd.
<div style="text-align: center;"> <p>Mevr. Beekhuizen</p> </div>			
28		Fam. Bakhuis	
30		Fam. Meuleman	Tonny
		Fam. Tangerink	
		Fam. Jansen	

32		Jan & Toos Vorster	De familie kwam uit Tilburg. Na Nijmegen vertrokken naar Oss. Kinderen: Rudolf (Rudie) Vorster, omgekomen tijdens de nadagen van de oorlog, dood door tankongeluk. Zie het verhaal hierboven. Dochter Marion.
			
		Fam. Roes	Kinderen: Ton & Karel. Ton Roes (1950), mijn klasgenoot op HBS-A Bijleveldsingel Nijmegen. Ton was manager bij NEC. 2014 Ton Roes kandidaat gemeenteraad lijst Gewoon Nijmegen. Manager bij Gemeente Wijchen.
			
<i>Ton Roes</i> <i>HBS-A Bijleveldsingel 1^e klas</i>			
Doorgang - Boog			
34		Fam. Meyer	
	1965 ouders Sinds 40 jaar Fam. Herman Geurts	Fam. Geurts	2 zonen Herman en dochter.
36		Fam. De Vries	Ger & Beppie.
38		Fam Titselaar	Ton & Fred.
40		Fam. Penders	Wim Penders.
42			
44	1948-1972	Fam. Thie	De familie woonde op de bovenverdieping en zijn later verhuisd naar de Dobbelmanweg. John Thie, woont in Wijchen. Anton Thie, onderwijzer in Groesbeek.
46			
48			
50			
52		Fam. Westrik	Kitty.
54			
56			
58			
60		Fam. Evers	Vader groentehandelaar, Toos en Annie
1		Fam. Snabel	Vader militair. Kinderen: Toos, Ernie, militair. Met Ernie heb ik samengewerkt als filmoperator in het Centrumtheater van de familie Van der Mast Houtstraat Nijmegen ca. 1968.
3		Fam. Fisher	Ria, Gerda, Fons, Ellie, Ton.
5		Fam. Leenders	Wim†, broer en twee zussen
7		Fam. Meyers	Paul & Wim en twee zussen. Paul, bekend voetballer bij NEC. Wim heeft ook bij NEC gevoetbald en later de verbandmiddelen en handel daarin. Wim Meijers en Carla Verheijen wonen in de Rentmeesterhof.

Meijers speelde één interland, vandaag zestig jaar geleden

Wim Meijers toont oude foto's waarop zijn broer Paul als Feyenoorder en international staat afgebeeld. foto Bert Beelen

door Danny van den Broek

NIJMEGEN - Tussen de oude plakboeken met foto's en krantenartikelen over zijn broer Paul, vist Wim Meijers (65) een dvd op. „Paul heeft één interland gespeeld. Daar vonden ze bij de NOS nog twee minuten van. Je ziet hem een bal aannemen, dreigen, de actie maken, links bewegen en rechts doen, passen en dan wordt-ie neergelegd.“ Vandaag is het zestig jaar geleden dat 'Pauke' Meijers als linksbuiten van Oranje tegen Noorwegen speelde. Het werd een kansloze 4-0 nederlaag. „Paul is veertien jaar ouder. Toen kreeg ik het nog niet zo mee. Later keek ik enorm tegen hem op. Hij was technisch

zeer begaafd. De bal deed wat hij wilde. Hij was tweebenig, kon een man passeren en had een goed schot. Een complete voetballer. Een type Kees Rijvers.“ Met de bondscoach uit de begin jaren tachtig speelde Meijers nog bij Feyenoord, dat hem in 1957 voor 55.000 gulden weglukte bij De Graafschap. Wim legt een elftalfoto van Feyenoord in een uitverkochte Kuip op tafel. Zijn vinger gaat langs de hoofden. De oud-prof die zelf ook heel aardig tegen een bal kon trappen, noemt namen uit lang vervlogen tijden. „Eddie Pieter Graafland. Links zit Paul. Met bal. En hier. Coen Moulijn. Als ik mee mocht naar de training kreeg ik altijd een hand van Moulijn. Weet ik allemaal nog.“

Nijmegen mag best trots zijn op zijn broer, vindt Wim. „Hij hoort bij de drie voetballers van NEC die in hun Nijmeegse tijd het Nederlands elftal gehaald hebben. Wim Lakenberg en Jan Peters waren de andere twee.“ Afgelopen zomer werd hij zelf 65. Paul is 79, maar tegenwoordig gaat een hoop langs hem heen. „Daar heb ik veel verdriet van“, zegt Wim Meijers. „Ik zou hem vaker willen bezoeken. Maar ik kan er niet goed tegen.“ Hij pakt de elftalfoto van Oranje. Zijn broer zit nu rechts. Zonder bal. „Die shirts. Met die touwtjes. Mooi, hè.“ Zijn ogen staren even naar het grote niets. „Zestig. Zestig jaar geleden alweer.“ Vandaag. Op de kop af.

9		Fam. Teunissen	Zoon en dochter.
11		Fam. Castelein	Vader was een bekend voetballer bij NEC. Kinderen: Bep, Han, gehuwd met Marjolein. Hebben in winkelcentrum Wijchen een petit restaurant gerund. Wonen nu op Leeuwstraat 33.
<p>NSV Lamastraat 1957. Voorste rij geheel links Han Casteleijn uit de Leeuwstraat met juffrouw Tineke Boels.</p>			
13		Fam. Verheijen	Willy & Carla. Willy Verheijen woont in de Hazenkampseweg.
15		Fam. Kok	Ben
		Fam. Kaal	Ton & Kitty
17		Fam. Peperzak	
19		Fam. Bregonje	Hans en broer.
		Fam. Schipperheijn	
21		Fam. Jansen	Willy, woont nog steeds in de Leeuwstraat.
23		Fam. Vermeulen	Harry† & Elly en zus. Harry is overleden in Zuid Afrika. Elly gehuwd met Hans Dagelet. Hun dochter Tatum Dagelet.
25		Fam. Dool	Ouders van mevr. Bregonje.
27		Fam. Zwiers	Joop. Ans Zwiers werkte op de administratie bij de E.R.K. levensverzekeringen. Haar chef was Nicolaas Antonius Johannes Maria Rouppe van der Voort * 03-04-1904 's-Hertogenbosch, † 23-10-1949 Nijmegen (aan kanker), † 27-10-1949 Nijmegen (begraafplaats Jonkerbos).
		Fam. Hendriks	Harry.
29		Fam. Sutman	Thijs, Cor, broer en Ans.
31		Fam. Van Kolk-Winkenijs	Dion, broer en zus.
33		Fam. Ter Vruchte	
	19xx-nu	Han & Margot Casteleijn	Zie Leeuwstraat 11.
35		Fam. Vrolijkjs	Joke & zus.
37		Fam. Bronkhorst	
37	2006-nu	Fam.	Saskia Geurts & Erwin. Vriendin van mijn dochter Janneke.
Doorgang - Boog			
39		Fam. Hendriks	Harry†, Willy & Annelies
41		Fam. Hendriks	
43		Fam. Damsma	Zoon en dochter.
45		Fam. Huismans	

47		Fam. Van de Zande	Zoon en dochter.
49		Fam. Bakker	Ria en Joke. Joke woont er nog.
51		Fam. Leemans	Willie.
53		Fam. Veldhoen	Leo, Lex en broer.
55		Fam. Janssen	
57		Fam. Saedt	Kinderen: Theo en Fred. Fred, politieagent, woont in Tolhuis. Fred was honkballer/pitcher bij de Hazenkamp.

2^e van rechts: Fred Saedt

59		Fam. Van Breukelen	Ouders van mevr. Abrahams.
61		Fam. Jansen	Gerie.
63		Fam. Vogel	Frans en Martha.
65		Fam. Suttmuller Jos Suttmuller	Vader oprichter en eigenaar trappenfabriek te Wijchen sinds 1924. Kinderen: Theo, Ans, Merie, Robby en Jos. <u>Theo (Boy)</u> gehuwd met Coby, opvolger trappenfabriek, Aldenhof. Zie www.trappenfabriek.nl Jos, gemeenteraadslid bij de gemeente Gennep. http://www.linkedin.com/in/suttmuller . Johanna (Ans) Hirner woont sinds 1985 in München Duitsland.

Mary Suttmuller

Ans Suttmuller

Boy & Robby Suttmuller

Jos Suttmuller

2013 Ans Suttmuller

2^e van links: Boy Suttmuller

2013 Theo Suttmuller

2013 Jos Suttmuller

67		Fam. Van Wakeren	Kees, Jannie, Henk en Corrie.
69		Fam. De Jonge	Harry, Ron en Greet. Vader was politiemann. Greet woont in de Wezenlaan. Ron de Jonge woont dacht ik in Malden. Hij had een autoreparatiebedrijf in de Gerard Noodtstraat.
71		Fam. Moesker	

Hazenkampseweg

135		Fam. Schoppert	Kinderen: Hans & Schoppert Hans klasgenoot basisschool NSV en MULO NSV. Later 35 jaar sportleraar.
174		Fam. Van Lith	Zoon: Hans van Lith
176		Leo en Rie Albers van der Linden 	De familie woonde in de straat en verhuisde van daar naar de Hazenkampseweg. Leo was projectmanager woningen bij V@D en oprichter/voorzitter van hockeyvereniging ZOW op het terrein van de Baron in Neerbosch. Hij ligt begraven in de Heilige Landsrichting. ZOW is gefuseerd met Quick en heet nu HCQZ aan de stadsdijk. Rie van Dreumel, Hatert, was de boezem vriendin van mijn moeder Bep Martens-Cuijpers en diende o.a. beide bij de Fam. Van Rijckevorsel. Rie als kindermeisje en Bep als kokkin. Laura werkt bij de Radboud Universiteit. Petra, woont in Grave.
		 <i>Kath. Universiteit Nijmegen Afd. Wis- en Natuurkunde Mieke Albers van der Linden</i>	 <i>Drie boezem vriendinnen, vlnr: Maria Kamps Bep Cuijpers Rie van Dreumel (Hatert)</i> <i>Maria Kamps woonde aan het zandpad Binnenpad nu Buijs Ballotstraat en verhuisde naar de Hazenkampseweg 154.</i>
178			
180			
182			
<i>Tijgerstraat</i>			
184			
186			
308			
310			
		Achteruitgang Arts Wezenlaan 1xx.	
312		Fam. Nijs	Café nu Goffertzicht. Berrie, broer en zus.

293	Hoek	Fam. Aben	2 zoons.
295			
297			
299			
<i>Doorgang</i>			
301		Fam. Plantinga	
305		Fam. Onstenk	Ton en Jan.
	Hoek	Fam. Weultjes	Melkboer en kleine winkel. Ans & Henk.
<i>Leeuwstraat</i>			
313	Hoek	Fam. Derks	Tonny†.
315		Fam. Penders	Wim, broer en zus.
317		Fam. Versteeg	Hemmy.
319			
321		Voormalige bakkerij, zie bij Wezenlaan. Nu ingang Hazenkampseweg.	

Bisonstraat

2			
6			
Doorgang			
8			
16			
Doorgang			
18			
36	2006-nu	Jasper en Joyce Martens	Mijn zoon, Jasper manager bij Synthon, Joyce onderwijzeres school Willemsweg. Kinderen: Amber, Rens & Babette.
40			
Doorgang			
42			
52			

Bronnen

- Noviomagus.nl
- Regionaal Archief Nijmegen
- Oorlogslachtoffers

Links

- www.goffertpark-nijmegen.nl

Namen die ik me nog kan herinneren van de verschillende straten.			
Leeuwstraat:			
Nr.1	Ernie en Roos Snabel	Nr.12	Toon Hazenak
Nr.3	Gezusters Fischer	Nr.14	John Ans Pollaert
Nr.5	Wim Leenders	Nr.16	Ans ,Gerrit Abrahamsen
Nr.7	Wim Meyers	Nr.18	Ben,Marian ,Cris Gerrie
Nr.11	Han en Bep Kasteleyns		Jan Bellink
Nr.13	Carla Verheyen	Nr.20	Gerard Remers
Nr.17	Hans Bregonje	Nr.22	Fam.de Boer
	later woonde hier fam.Schipperheyn	Nr.24	Wim , Emile Bongers
Nr.21	Willy Jansen	Nr.28	Fam.Bakhuis
Nr.23	Harry en Elly Vermeulen	Nr.30	Tonny Meuleman
Nr.27	Jopie Zwiers	Nr.32	Ton en Karel Roes
Nr.29	Ans en Cor Sutman	Nr.34	Fam.Meyer
Nr.31	Dion v.Kolk	Nr.36	Ger , Beppie de Vries
Nr.35	Fam.Vrolyks	Nr.40	Ton, Fred Titselaar
Nr.39	Harry Wiily Annelies Hendriks		
Nr.47	Fam.Huismans		
Nr.49	Willy Leenders		
Nr.51	Leo Veldhoen		
Nr.55	Ab en Theo Saedt		
Nr.61	Boy en Rob Sutmuller		
Slotenmaker de Bruineweg		Wezenlaan	
Hazenkampseweg			
Rene Hoppenbrouwer	Hans Helmsink	Tonny Derks	
Carla ,Marga Dijkhuizen	Alfred Reynberk	Ton Onstenk	
Ted , Ab Seynder	Rene , Marion Martens	Ans , Henk Weultjes	
	Lody v.Hasselt	Hemmy Versteeg	
Misschien weet jij nog meer namen , maar het viel niet tegen dat ik nog zoveel namen wist.			
Chris Bellink is later mijn zwager geworden , maar is helaas overleden.			
Verder is zover ik weet ook overleden : Gerard Remers en Harry Vermeulen maar dat zijn gegevens van ruim 45 jaar geleden.			
Tatum Dagelet (beetje bekend van tv) is de dochter van Elly Vermeulen die getrouwd was of een verhouding had met de acteur Hans Dagelet			
Voor zover ik weet woont mevr.bellink nog in de Leeuwstraat nr.18.			
Vroeger hebben we veel gespeeld op het oude NEC/Hazenkamp veld en op het weidje aan het einde van de Leeuwstraat.Ook natuurlijk veel op de goffert maar je moest uitkijken voor de parkwachters (hebben ze tegenwoordig geen respect meer voor)			
Ik ben zelf na mijn trouwen in 1969 uit Nijmegen vertrokken omdat ik bij Desso in Oss ging werken.			
In 1971,1972 en 1976 werd ons gezin verblijd met de geboorte van onze dochters Esther ,Nicole en Barbara.			
In 1977 ben ik van werkgever verandert en verhuisde toe naar Rijen (Gilze-Rijen) waar ik bij Ericsson Telecommunicatie ging werken.			
In 2001 ben ik met werken gestop en geniet al lange tijd van mijn pensioen.			
In 2009 ben ik gescheiden maar ga gelukkig nog goed om met mijn ex.			
Wij zijn de trotse opa en oma van 7 kleinkinderen.			
Mocht je meer willen weten neem gerust contact op met mij.			
Tel: 0652181338 of 0161230389.			
Natuurlijk kan je me ook altijd mailen twbongers@kpnplanet.nl			
Helaas weet ik verder geen adressen alleen dat natuurlijk van Emile. Ik zal kijken of ik nog foto's heb van die tijd waar je wat aan hebt.			
Ik wens je veel succes met je speurwerk en hoop nog iets van je te mogen horen.			
Wim Bongers			
Houtelaar 17			
5121 SH Rijen			

Leeuwstraat

130314 Lijst Ben Bellink

no.	no.
1 Snabel (Ernie en zussen)	2 v.Kouwen (1 dochter tot voor kort hier gewoont)
3 Fischer (Ton en 4 of 5 zussen)	4
5 Leenders (Wim+ en broer, 2 zussen)	6 Strooy (4kinderen)
7 Meyers (Wim, Paul en 2 zussen+)	8 Koops (Zoon+ en dochter)
9 Teunissen (Zoon en dochter)	10 v.d. Brink
11 Castelein (Bep en Han)	12 Hasenack (Toon+, Thea en zus)
13 Verheijen (Willy en Carla)	14 Pollard (John en Ans+)
15 Kok (Ben) (Ton en Kitty Kaal)	16 v.Geel (Piet), Abrahams (Gerrit en Ans),
Arts(kinderen)	
17 Peperzak	18 Bellink (Ben, Marian, Ger, Chris+,
Peter,Jan)	
19 Bregonje (Ton en broer)	20 Remers (Frans en Gerard+)
21 Jansen (Willy en 3 zussen), Willy woont er nog	22 ten Ham (2 broers), de Boer (Trudy en 2 zussen)
23 Vermeulen (Harry+, Ellie en zus)	24 Bongers (Wim en Emiel)
25 Dool (Ouders van mevr. Bregonje)	26 Beekhuizen (2 dochters ?)
27 Zwiers (Joop)	28 Bakker
29 Sutman (Thijs, Cor, broer en Ans)	30 Meulman (Ton), Tangerink(Zoon),
Jansen(kinderen?)	
31 v.Kolk-Winkenijs (Dion, broer en zus)	32 Roes (Ton en Karel)
33 ter Vruchte	34 Geurts (2 Zonen en dochter)
35 Vrolijke of Vrolijks (2 dochters)	36 de Vries (Beppie en Ton)
37	38 Titselaar (Ton en Fred)
39 Hendriks (Harrie+ en zus)	40
41 Hendriks	42 Berkhout (Hans, Luuk en zus)
43 Damsma (Zoon en dochter)	44 Thie (Ton)
45	46
47 v.d. Zande of v.d. Sande (Zoon, dochter ?)	48
49 Bakker (Joke en enkele zussen) Joke woont er nog	50
51 Leemans (Willie)	52 Mevr. Westrik (Kitty)
53 Veldhoen (Leo, Lex en broer)	54
55 Janssen	56
57 Saedt (Theo en Fred)	58
59 v. Breukelen (Ouders van mevr. Abrahams)	60 Evers Groentehandelaar
61 Jansen (Gerie)	
63 Vogel (Frans en Martha)	
65 Sutmuller (Boy, Robby, broer, Ans en zus)	
67 v. Wakeren (Henk)	
69 de Jonge (Ron, broer en zus) zus woont op de Wezenlaan	
71 Moesker	

- Wim Meijers en Carla Verheijen wonen in de Rentmeesterhof.
- Willy Verheijen woont op de Hazenkampseweg.
- Han Castelein woont in de Leeuwstraat 33.
- Joke Bakker woont in de Leeuwstraat.
- Ton Geutjes woont in de Tijgerstraat 15.
- Ron de Jonge woont dacht ik in Malden.
- Boy Sutmuller had of heeft een trappenbedrijf in Wijchen of omgeving.

Van de nummering 42 t/m 63 ben ik niet zeker, de namen zijn zeker in orde, no.60 Evers klopt wel.

Slotemaker de Bruïneweg

Michielsen (Zoon en dochter) (geemigreerd)
Hoppenbrouwer (Harrie en 2 zussen)
v. Soest (Wim, broer en zus)
Dijkhuizen (2 dochters)

Seinder (Ap en Ted)

Hazenkampseweg

Derks (Tonnie+)
Weultjes (Zoons en dochters)
Onstenk (Jan en Ton)
Plantinga (Bram en broer)
Automatiek-Cafetaria Nijs (Berry, broer en zus)
zussen)
Maasaker (Piet, Jan, Henk, Til+ en Ans)
(Leo, broer en zussen?)
Duyvestein (Zoon en dochters?)
Aben (2 zonen)
Boogaerts (Piet-Hein en broer)
Penders (Wim en broer en zussen?)

Wezenlaan

Helmsing (Hans+)
Hr. Westrik (Kitty)
Geutjes (Ferry+, Ton en 2 zussen)
Rijnberk (Alfred, woont een paar deuren
verder)
Martens (Rene en zus)
Migo (Ronald en zus)
Ponsioen
Schönberger (Zoon,) v. Hasselt (Lodie)
v. Voorst
~~Thie (John en zus) Leeuwstraat~~
Hermeling
Gerrits
Peters (2 dochters)
Harry en Greet Kuipers (Tjeerd en Toon en 2
de Poel (Fons en Willie, zussen ?), Knuiman
Mulder (Zoon)
v. Deursen Kaashandelaar (Dochter?)
Hendriks (Rene en Emmy)
Keijzer
Jansen Bakkerij
Cafetaria-Automatiek Nijs (Berrie, broer en
zus)
Bartels (Theo, broer en 2 zussen)
v. Os Kolenhandel (Dochter)
Klaassen Melkhandel (Henkie)

Volgens mij is Fons de Poel de bekende TV presentator.

Fam. Bartels had vroeger een autosloperij bovenaan de Leeuwstraat linksaf
vanaf de achterkant van het huis van Moesker tot aan het voetbalveld van NEC.
Zij woonden toen waar nu nog mevr. Arts ,toen aardappelhandel, woont.

Waar meerdere achternamen achter elkaar staan, zijn het families die er na elkaar gewoont hebben.

Van Hans Schoppert

From: jgj.schoppert@live.nl
To: ramhgoc@mail.com
Date: Wed, 16 Apr 2014 11:05:08 +0200

Beste Rene met een streepje,

Het streepje krijg ik er nog niet op omdat mijn nieuwe computer nog niet volmaakt
geïnstalleerd is. Gisteravond zocht ik op internet, uit pure nieuwsgierigheid, naar een NSV
verleden en kwam jouw verhaal tegen. Oude herinneringen kwamen direct naar boven.

Bij het zien van je naam was er wel de klik maar bij het noemen van de vuurwerkcramp de
zekerheid. Dat ongeluk heeft zoveel indruk gemaakt dat ik je naam nooit vergeten ben.
Waar je woonde kan ik ook nog uit mijn geheugen graven: als je de Hazenkampseweg
richting de Goffert volgde moest je aan het einde links af slaan. Je woonde helemaal aan de
rand tegen de velden van NEC aan.

Mijn naam was en is nog steeds Hans Schoppert.

Ik ben eveneens in 1949 geboren. Ga dan ook deze maand 23 april met pensioen.
Omdat ik direct op de kleuterschool van de NSV begonnen ben weet ik nog dat we het eerste
jaar ondergebracht waren in het houten clubhuis van NEC.
Onder de tribune waren de toiletten. Met een metalen deur die zo zwaar was dat mijn oudere
zus mee moest om die voor mij open te maken. Ze heeft het er nog steeds over.

Wij woonden op de Hazenkampseweg 135 (tel. 52945). Naast ons woonde de kleermaker
Derksen wiens zoon Robbie een voetbal oneindig hoog kon houden.
Daarnaast de familie Gijssen of Gijssen . Geurt is leraar wiskunde geworden op het Nijmeegs
Lyceum maar belangrijker nog is hij al vele jaren de belangrijkste wedstrijdleider in het
internationale schaken.

Op de hoek met de Dobbelmanstraat waren kruidenier de Mots en een sigarenzaak.
Onze andere burens waren de oude kolonel Noordhof en zijn Indische vrouw.

Wat betreft de lagere school is ontzettend veel te vertellen. Maar dat gaat veel te lang duren. Ik beperk het tot namen en fragmenten.
Als ik het goed heb was de naam van het hoofd der school niet Bouwens maar Bouwers. Hij had de specialiteit om delinquenten aan het oor over het schoolplein te sleuren. Naast de door jou genoemde namen moet zeker de naam van juffrouw de Hartog genoemd worden. Een wat oudere vrijgezelle dame die tegenover de school woonde.
In de 4e klas hadden we een alleraardigste juf die prachtig kon voorlezen. Uit "de scheepsjongens van Bontekoe". Haar naam wil me niet te binnen schieten.
En gaf meneer Kuipers gymles ? En was dat een gediplomeerde gymnastiekleraar ? Het geheugen is een gek ding. Veel weet je niet meer zeker.

Namen van klasgenoten.

Wim Hordijk (speelde viool)

Willy Spierings (zoon van een politieagent)

Flora Kieviet. Ben ik verliefd op geweest.

Annelies Waning. Mijn kleuterschoolvriendin. Verhuisde helaas naar Limburg.

Ineke Rosenboom (speelde piano)

Pim Geveke. Zijn vader was net als mijn vader ingenieur.

Pieter van Halen. Een forse jongen uit Brakkestein.

Mienk Graatsma. Vader was leraar Frans op het Nijmeegs Lyceum. Ze woonden in die torenflat bij de Goffert.

Joke Gerritsen ?

Coen Flemmings (gevaarlijke jongen)

De zwemlessen weet ik nog wel. De films niet.

In de 6e klas kregen we 's ochtends vroeg, voordat de school begon, Franse les.

Adri Lujendijk. Was er niet een dominee Lujendijk ?

Bizonstraat, Leeuwstraat, Tijgerstraat, Lamastraat.

Ook de naam Hazenkampseweg kan ik begrijpen. Maar waarom Wezenlaan ?

Omdat ik alles met een vinger typ (een met 2 streepjes) en er slijtage optreed, eindig ik hier.

Hartelijke groeten en een prettige dag,

Wierden, Hans Schoppert.

Mob